

seende vil dette Lovforslag, hvis det gaar igjennem, medføre Forandring, idet Stempelafgiften er nedsat. Et er det iøvrigt, at man beskæfter den første Udfælgelse af Obligationen, det første Tilfælde, hvor der udfælgedes Obligation, et Andet er, at man søger at fritage Laansøgeren for at svare denne Stempelafgift, fordi hans Kreditor opsigter ham Sjælben. — Hvad angaar det første Punktum i § 6, da er det det eneste Punkt, hvor jeg vil indrømme, at der kan være endel Tvivl, om det overhovedet er nødvendigt eller rigtigt at gaa til en Nedsættelse, nemlig med Hensyn til Dokumenter, som omhandles i § 71 med flere Paragrafer, de Dokumenter, som angaa Reitspleien og hvad dermed staar i Forbindelse. I det Mindste med Hensyn til § 71 kan det være noget tvivlsomt, om der er Grund til at nedsætte Afgiften her, — og i dette Punkt skal jeg ikke modsiges det ærede Medlem fra Viborg (Klein), naar han udtalte, at Bevilling til fri Proces bliver given i stort Omfang —, men hvad det sidste Stykke af § 6 angaar, da mener jeg rigtignok, at det, som der er foreslaaet, er Noget, som er af meget væsentlig Betydning. Det, hvorom der er Tale, er — for at jeg skal udtrykke mig kort — Leikontrakter og dermed beslægtede Kontrakter. Det foreslaas her at give Afgiftsfrihed for de i §§ 39, 40 og 41, 2det Punktum, ommeldte Kontrakter, forsaavidt det Beløb, hvoraf Stempelafgiften efter de hidtil gjældende Regler vil være at beregne, ikke overstiger 2,000 Kr. Denne Bestemmelse vil altsaa — jeg skal udtrykke mig kort, om end ikke indtømmende — komme til at angaa de Tilfælde, hvor der svares 400 Kr. i aarlig Afgift. En aarlig Afgift af 400 Kr. er altsaa sat som den almindelige Grændse imellem stempelefriske og stempepligtige Kontrakter. Vi have ment, at dette var den rette Grændse. Jeg tror, at der overalt hos Befolkningen haade i Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn, haade i Kjøbstæderne og paa Landet et en almindelig Mening om, at Bestatningen af smaa Leikontrakter er haard, og vi have ment at burde indbefomme denne Opsættelse. Om Grændsen 400 Kr. netop er den rette, er selvsjælgelig Noget, som kan omstrideres ligesom saa meget Andet i denne Materie, men eet Sted skal Grændsen jo sættes, og vi have efter vor Erfaring ment, at den passende kunde sættes her. Endelig ønsker jeg overfor det ærede Medlem fra Horsens (Vajer) at gjøre en ganske kort Bemærkning. Forsaavidt angaar Lotterisedler og hvad dermed staar i Forbindelse, da har jeg jo allerede svaret det ærede Medlem paa de Udtalelser, som i den Henseende fremkom fra ham; men saa vidt som jeg forstod det ærede Medlem, ere vi iøvrigt ikke i nogen væsentlig Grad uenige i saa Henseende. Forsaavidt angaar et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig angaaende Vgtepakter, da kan jeg ikke sige, om mine ærede Medforslagsstillere i den Hen-

seende ville stille sig netop paa det samme Standpunkt, som jeg mener at kunne stille mig paa; og det er jo ogsaa et specielt Punkt, som ikke særlig behøver at afgjøres eller diskuteres nu ved denne første Behandling. Jeg ser iøvrigt ikke, at der — men her udtaler jeg mig kun rent foreløbig og som sagt kun paa egne Vegne — kan være Noget til Hinder for at sætte en ensartet Takt for Vgtepakter. Om man vil gjøre dette ved at benytte Deklarationsstemplet eller hvorledes man vil stille sig, kan jeg ikke afgjøre; men jeg ser ikke, at der er Noget i Veien for at indbefomme den Takte, som det ærede Medlem udtalte. — Sluttelig vil jeg kun bemærke, at vi — hvad jeg jo allerede flere Gange har udtalt i mit Foredrag — have ment, at der nu kunde være Grund til, om jeg saa maa sige, at røre ved Skattespørgsmaalene her i Landet, samt til at drage Spørgsmaalet om en Skattereform frem, og vi have, som sagt, ment, at dette naturligt kunde ske derved, at vi fremdroge netop Stempelbestatningen. Dertil skal jeg indskrænke mig, idetmindste foreløbig.

Leth: Det har sikkerlig ikke kunnet overraske Noget i denne Sal at høre den høitærede Finantsministers Ytringer med Hensyn til dette Forslag, samt den Maade, hvorpaa han stillede sig overfor det. Den høitærede Minister gjentog, hvad han ved Behandlingen af andre Lovforslag tidligere har haat Leilighed til at ytre, nemlig at han overhovedet stillede sig paa det Standpunkt, at han var en Modstander af en Nedsættelse af Skattebyrden. Det kan forekomme Mange at være billig, at endel af Statskassens aarlige Overskud anvendes til at forbedre Embedsmændenes Vilkar under den Dyrtd, som nu hersker; men jeg har ved en tidligere Leilighed tilladt mig at gjøre opmærksom paa, og jeg skal gjentage det her, at foruden Embedsmændene er der mange andre Statsborgere, som ogsaa lide under Dyrtden, og naar man spørger om, hvor de skulle faae deres Dyrtdstillæg fra, da ser jeg ikke, at de kunne faae det paa anden Maade end gennem en Stattelettelse. Jeg kan derfor ikke fatte, at det skulde være en saa urimelig eller forkastelig Takte at anvende en Del af det aarlig tilbageværende Overskud, som Staten har, til gennem en Stattelettelse at lette Dyrtden for en stor Klasse af Medborgere. Den ærede Udsfører for Forslagsstillerne (Vagger) har i Overensstemmelse med den høitærede Finantsminister og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Klein) oplyst, at den Nedsættelse i Statens Indtægter, som vilde blive en Følge af dette Lovforslag, maatte anslaaes til Noget over 1 Million Kroner, idet man maatte antage, at Lovforslaget vilde bringe Statskassens Indtægt af Stempelafgiften ned til det Beløb, som det i sin Tid blev beregnet, at Afgiften vilde indbringe efter den nye Stempellov af 19de Februar 1861.